

ZOSTAVILI A. HRUBOŇ, J. LEPIŠ, M. KUBUŠ

SLOVENSKO V ROKOCH NESLOBODY 1938 – 1989 I

Veľké udalosti a fenomény rokov
1938 – 1989 v regiónoch Slovenska

ÚSTAV PAMÄTI NÁRODA

Slovensko v rokoch neslobody 1938 – 1989 I
Veľké udalosti a fenomény rokov 1938 – 1989 v regiónoch Slovenska
Zborník z vedeckej konferencie
Banská Bystrica 10. – 11. mája 2011

Zostavili Anton Hruboň, Juraj Lepiš, Martin Kubuš

Vydať
Ústav pamäti národa
Námestie slobody 6
817 83 Bratislava 15
www.upn.sk

v spolupráci s občianskym združením Historia nostra

1. vydanie

Recenzenti
prof. PhDr. Karol Fremal, CSc.
Ivan A. Petranský, PhD.

Jazyková redaktorka / Anna Hruboňová
Resumé / Anton Hruboň
Grafická úprava / Gabriela Smolíková
Návrh obálky / Pavel Kastl / Ján Pálffy

Sadzba / Róbert Jurových – Nikara
Tlač / P+M, s.r.o. Turany – Printed in Slovakia

© Ústav pamäti národa 2014
Všetky práva vyhradené

ISBN 978-80-89335-65-7

Obsah

Slovo na úvod	7
Úvod	
<i>K otázke hodnotenia a charakteru obdobia neslobody v slovenských dejinách 20. storočia</i>	
Martin Lacko	10
Žilinská dohoda – vyvrcholenie autonomistickej programu alebo krok k štátnej samostatnosti?	
Róbert Arpáš	15
Politika a spoločnosť	
<i>Vplyv udalostí roku 1938 na život obyvateľov mesta a okresu Zvolen</i>	
Pavol Sakáč	28
<i>Vzťahy majority a minority v okrese Banská Štiavnica na pozadí budovania monopolu moci HSLS</i>	
Martin Macko	36
<i>Horná Orava a severný Spiš v rokoch 1939 – 1941</i>	
Juraj Lepiš	58
<i>Národnostná situácia na slovensko-poľskom pohraničí po skončení druhej svetovej vojny</i>	
Milica Majeríková-Molitoris	81
<i>Vysokoškolskí študenti na Slovensku a „slovenská otázka“ v rokoch 1963 - 1967</i>	
Ján Jakubík	102
<i>Výmena politických elít v kontexte normalizačného procesu. Pôsobenie stranických mocenských mechanizmov v počiatkoch normalizačného procesu v okrese Michalovce</i>	
Michaela Huttmanová	117
<i>Normalizácia a pád komunistického režimu Sonda do problematiky na príklade okresu Trnava</i>	
Peter Jašek	129
Armáda, branné organizácie a bezpečnostné zložky	
<i>Formovanie vybraných zložiek mocensko-represívneho aparátu prej Slovenskej republiky v rokoch 1939 – 1941</i>	
Zuzana Tokárová	154
<i>Slovaci žijúci v Poľsku a ich účasť v protifašistickom odboji v rokoch 1939 – 1945</i>	
Ludomír Molitoris	171

<i>Vybrané posádky slovenskej armády 29. augusta 1944 a ich existencia v nasledujúcom období</i>	188
Marian Uhrin	
<i>Horúce dni na Hornej Nitre po vypuknutí SNP</i>	211
Lucia Halmová	
<i>Organizácia a bojové nasadenie pohotovostných oddielov Hlinkovej gardy na území Pohronskej župy</i>	222
Anton Hruboň	
<i>Prechod frontu v zime 1944/45 na juhu stredného Slovenska z pohľadu civilného obyvateľstva</i>	252
Pavel Mičianik	
Hospodárstvo a kultúra	
<i>Židovská otázka a jej hospodárske súvislosti v Šarišsko-zemplínskej župe v rokoch 1939 – 1945</i>	278
Martin Kubuš	
<i>Rozhlasové vysielanie na Slovensku v rokoch druhej svetovej vojny a zákony na ochranu republiky</i>	290
Imrich Jenča	
Cirkev a náboženské skupiny	
<i>Život evanjelikov a. v. v Liptovskom Mikuláši počas 1. Slovenskej republiky</i>	300
Peter Račko	
<i>Postoj majority k židovským religióznym stavbám v lokalite Bardejov v rokoch 1938 – 1989</i>	315
Peter Hudák	
<i>Nové vlny antisemitizmu v ČSR na prelome 40. a 50. rokov a ich interpretácia v súvislosti s procesom s Rudolfom Slánskym (Úvod do problematiky)</i>	325
Lucia Sotáková	
SUMMARY	338
AUTORI	340

Slovo na úvod

Ctení čitatelia,

mnohí z Vás, ktorí sa zaujímajú o klukaté cestičky našich novších dejín, určite zaregistrovali úspešnú edíciu deviatich ročníkov konferencí *Slovenská republika 1939 – 1945 očami mladých historikov*, usporadúvanú pravidelne od roku 2002. Generácia tzv. mladých historikov vykonała na poli história obrovský kus záslužnej práce. Z neskúsených dvadsiatníkov sa časom stali rešpektovaní odborníci, ktorí za posledné roky okrem množstva prínosných publikácií stihli vychovať už i svojich nástupcov. Hoci väčšina z nich v dobe písania týchto riadkov stále prežíva iba svoje prvé dotyky s vedou, už teraz možno povedať, že potenciál im určite nechyba. Domnievam sa, že dôkazom toho bude i tento zborník.

Ked vydarené podujatia zamerané na prvú Slovenskú republiku napísali roku 2010 v Považskej Bystrici svoju poslednú kapitolu, najmladší „mladým historikom“ skrsoł v hlavách nápad v ich organizovaní nepriamo pokračovať. Slovo dalo slovo a za spolupráce Katedry histórie Fakulty humanitných vied Univerzity Mateja Bela v Banskej Bystrici, Múzea SNP v Banskej Bystrici a Spoločenskovedného ústavu SAV v Košiciach sme v dňoch 10. – 11. mája 2011 usporiadali prvý ročník konferencie *Slovensko v rokoch neslobody 1938 – 1989 s podtitulom Velké udalosti a fenomény rokov 1938 – 1989 v regiónoch Slovenska*. V poslednej dobe zvýšený interes o štúdium dejín po roku 1945 si priam žiadal rozšírenie časového záberu konferencie aj o roky, kedy taktovery vývoja v Československej držali v rukách protagonisti „ludovodemokratického“ a komunistického režimu. Dva konferenčné dni podujatia konaného v kinosále Múzea SNP priniesli množstvo zaujímavých príspevkov, ktorí si môžete prečítať v tlačenej podobe na nasledujúcich stranach.

Vekové kritérium však pri zakladaní novej konferenčnej platformy vonkoncom nebolo prvoradé, ba dokonca ani podstatné. Vitaný je príspevok každého, kto má túžbu vecne, odborne a bez akejkolvek predpojatostí osvetliť neprebádané záklutia našej nedávnej histórie alebo revidovať jej viac či menej zjavne deformácie, ktorých sa v slovenskej historiografii nakopilo nemálo. Ide o kvantum práce, na ktorej sa dozaista „užívia“ ešte najmenej ďalšie dve generácie historikov.

Predkladaný zborník má súčasne aj ambíciu načať novú tradíciu každoročne organizovaných konferencí bádateľov, skúmajúcich rozličné

Organizácia a bojové nasadenie pohotovostných oddielov Hlinkovej gardy na území Pohronskej župy

Anton Hruboň

Úpadok a faktický rozklad Hlinkovej gardy (HG) na strednom Slovensku zavíršilo vypuknutie Povstania 29. augusta 1944. Pohronska župa sa stala súčasťou tzv. slobodného územia, na ktorom moc do svojich rúk prebrali revolučné národné výbory a Slovenská národná rada (SNR). Tá už na svojom prvom zasadnutí 1. septembra prijala nariadenie č. 4/1944 Sb. n. SNR o rozpustení politických strán a organizácií, ktorým mimo zákon postavila všetky štruktúry Hlinkovej slovenskej ľudovej strany (HSLS), Hlinkovej mládeže (HM), Deutsche Partei, Freiwillige Schutzstaffel, Deutsche Jugend a Szlovanskói Magyar Párt. Ich majetok skonfiškovala v prospech povstaleckých orgánov a začala akúkoľvek ďalšiu činnosť rozpustených organizácií pod hrozobu trestu odňatia slobody do výšky 5 rokov a peňažnej pokuty do 500 000 korún.¹

V nadváznosti na uvedenú normu vydalo povstalecké poverenictvo veci vnútorné 14. septembra 1944 ďalšie nariadenie, ktoré s okamhouette platnosťou prikazovalo odovzdávať všetku výzbroj a výstroj organizácií postavených mimo zákon vrátane HG žandárskym staniciam.² Zabavené predmety mala následne prevziať a využiť pre svoje potreby intendantčná správa 1. Československej armády na Slovensku v Banskej

1 Zbierka nariadení SNR, (roč.) 1944. Nariadenie SNR číslo (č.) 4/1944 z 1. 9. 1944.

2 Štátny archív (ŠA) Banská Bystrica, pobočka (pob.) Banská Bystrica, fond (f.) Mestský úrad Banská Bystrica, škatuľa (šk.) 221, č. 2468/44. Rozkaz na základe nariadenia Povinenca vnútra zo 14. 9. 1944.

Anton Hruboň

[223]

Bystrici. Celá akcia však vôbec neprebiehala podľa predpokladaného scénáru a od počiatku ju sprevádzali neočakávané peripetie: „... Z obdržaných četníckych zpráv je zrejmé, že v niektorých notárskych potážne četníckych obvodoch vec vypadá celkom negatívne, nakoľko je viac takých miest, kde býv. členovia HG nemali vôbec žiadnu výstroj a výzbroj, ba ani nejaké súčiastky týchto uniform. Z druhej strany však v prúde tejto zabavovacej akcii bola zistené, že niektoré národné výbory v obciach osvojovali si a osvojujú si také práva, ktoré im vôbec neprináležia, nakolko už hned po prvom septembri t.r., totiž ešte pred obdržaním oficiálnych pokynov vo viacerých miestach zabavili bývalým gardistom uniformy, alebo súčiastky tých sústredilu u miestnych Národných výborov spolu s ostatným zaisteným majetkom rozpustených strán a organizácií“.

Miestne národné výbory sa v niektorých obciach zadržané gardistické rovnošaty pokúšali prerobiť na hasičské, inde ich dokonca starosta odmiel vydáť brannej moci, pretože neboli majetkom súkromných osôb, ale obec a príslušníci HG ich využívali pri nástupoch počas osláv štátnych svätkov len na základe výpožičky.³

Hned v prvých septembrových dňoch zároveň povstalecká moc na návrh revolučných národných výborov zakročila proti najexponovanejším funkcionárom HSLS a HG, ktorých bezpečnostné orgány zatkli a internovali v zaistovacích strediskách v Kremnici, Oremlaze, Podbrezovej a v najväčšom tábore na zámku v Slovenskej Lupči. Predstaviteilia oboch spomínaných organizácií na strednom Slovensku počas dvojmesačnej vlády povstalcov prežívali krušné časy. Niektorí za svoju aktívnu činnosť služobách ľudáckeho režimu dokonca zaplatili životom, keď sa stali obeťami partizánskych represálií.⁴

V Bratislave sa so vzniknutou situáciou nehodlali zmieriť. Začiatkom septembra 1944 bola na Hlavnom veliteľstve Hlinkovej gardy (HVHG) usporiadana krízová porada za účasti hlavného veliteľa A. Macha, ktorého gardistickí funkcionári obvinili, že svojou mäkkosťou a benevolentnou politikou voči ilegálnej opozícii zapríčinil vznik Povstania. Priebeh

3 ŠA Banská Bystrica, f. Pohronska župa (PŽ) II, šk. 45, č. 2915/44. Správa okresného úradu vo Zvolene z 18. 10. 1944.

4 V nočných hodinach 27. 8. 1944 naprieklad partizáni v Brezne nad Hronom zavraždili vedúceho notára Alexandra Bothára a poslanca slovenského snemu Františka Slameňa. Pri incidente boli fažko ranení prednosta súdu Pavol Denk a veliteľ HG Plško. Obetou partizánskeho teroru sa stal i ďalší poslanec Anton Salát, vládny komisár a bývalý podpredseda okresnej organizácie HG vo Zvolene Ján Ricotti. Zavraždený bol tiež zakladateľ HG v Banskej Bystrici Mikuláš Bômcches.

153 gardistov, z čoho štyroch po vypočutí odsúdili na smrť;¹¹³ zvyšných prepustili na slobodu. Druhá kolóna sa do zhromažďovacieho strediska POHG dostala bez väčších problémov.

Vojnové nasadenie gardistických oddielov tým však neskončilo. Na Veľkú Noc 1945 sa evakuované POHG (vrátane stredoslovenských) podľa rozkazu HVHG skoncentrovali v Holiči, kde boli preskupené do polného praporu HG v sile približne 1 200 mužov. Prápor pod velením L. Fábiho prekročil protektorátné hranice. Na gardistov, z ktorých množstvo nemalo absolútne žiadne alebo len minimálne bojové skúsenosti, čakal krst ohňom. Ustupujúcu jednotku nemeckého velenia v Béclavi oddisponovalo na úsek pri Rabensburgu, ležiacom na rakúsko-moravskej hranici. Úloha gardistov spočívala predovšetkým vo výstavbe opevnení a kopaní zákopov. Časť praporu HG sa však dostala i do stretu s napredujúcim sovietskym vojskom, no proti všeestrannej presile nemala najmenšiu šancu.¹¹⁴ Gardisti si boli vedomí, že výraznejší odpor proti ľudskej a technickej prevahy Sovietov by znamenal krvavé jatky, a preto niektorí napriek vyhŕázkam Nemcov odmietli bojovať. To bol napríklad prípad dvoch čiat pod velením dôstojníkov kremnického POHG: „*Odmietli sme poslušnosť s tým, že temer všetci vojací nemali riadny výcvik a bolo tam veľa nevojakov,*“¹¹⁵ dôvodil odopreťty vykonať rozkaz zbroj. Július Fusek. Z rovnakej príčiny sa do bojov nezapojili ani muži zbroj. Jozef Beňa: „*Pri odoprení poslušnosti dostał som vyhrážku od kpt. Fábryho, že som si to mal lepšie rozmyslieť, čo som urobil, načo som mu ja odpovedal, nikdy si nevezmem na svedomie životy nevycvičených chlapcov a to otcov, radšej si odnesiem za nich sám!*“¹¹⁶

113 Išlo o troch príslušníkov POHG Kremnica zbroj. Júliusa Slašfana, zbroj. Emila Rogla, menšup. Ladislava Belčiča a zbroj. Štefana Willigera od POHG Veľká Bytča. Prvý meno- vaný gardista, ktorý exekúciu so štastím prežil, si na jej príbeh spomína nasledovne: „*Viedli nás smerom ku Sulovskej skale. Za nami íšli partizáni s automatmi a keď som už tam príšiel hodne vysoko, zadali strielat do nás, ja som padol do bezvedomia a keď som sa prebral, tak som najprv rozviazal na rukách povraz, lebo sme všetci 4 boli na jednom povraze a som zistil, že som dostał viac ráin. Peši som sa pobral do obce Prednier, tam ma Nemci zastavili a dali do nemocnice...*“ ŠA Banská Bystrica, f. OĽS Kremnica, 54/46 J. Slašan. Výpoved J. Slašfana z 23. 8. 1946.

114 Gardisti na boje pri Rabensburgu spominali ešte aj dlhé roky po vojne. Archív autora, Rozhovor s Františkom Mátelom ml., 15. 11. 2011.

115 ŠA Banská Bystrica, f. OĽS Kremnica, 304/46 Július Fusek. Výpoved J. Fuseka z 29. 9. 1945.

116 ŠA Banská Bystrica, f. OĽS Kremnica, 16/46 Jozef Beňo. Výpoved J. Beňa z 25. 6. 1945.

Nezastaviteľná ofenzíva sovietskych síl prinútila polný prapor HG upstuvať ďalej do hĺbky protektorátneho územia. Koncom apríla 1945 bolo Fábiho mužstvo z prehranej vojny už značne znechutnené a vyhýbalo sa aj potýčkam s menšími partizánskymi skupinami, s ktorými sa miesto bojového kontaktu radšej pokúšalo dohodnúť na bezproblémovom prechode teritoriom pod ich kontrolou.¹¹⁷ Po neúspešnom vyjednávaní gardisti pokračovali v pochode oklukou do výcvikového strediska Waffen-SS v Lešanoch (SS-Truppenübungsplatz „Böhmen“), kde sa organizoval pluk (Slowakei Grenadier Regiment 1 „Hlinka-Garde“) pod velením SS-Standartenführerera Waltera Domesa. Nemci rátili s jeho pomocou pri obrane Prahy, no Kubalov odmietať postoj tieto plány zmrazil. Jednotkám HG sa podľa pokynov náčelníka podarilo dostať do zóny mimo sovietskeho vplyvu. Gardisti zložili zbrane v máji 1945 do rúk americkej armády, čím sa pre nich nasadenie v posledných bojových operáciach druhej svetovej vojny definitívne skončilo.

117 Ďalší príslušník kremnického POHG Viktor Schnierer vyjednal koncom mesiaca v obci Košetice s veliteľom partizánskej skupiny npr. Antonom Nižnianskym o uvolnení trasy smerom na Benešov. A. Nižniansky však s predloženou žiadosťou nesúhlasiel a naopak, vyzval gardistov, aby zložili zbrane a pripojili sa k nemu, čo dôstojníci práporu rozhodne odmietli. ŠA Banská Bystrica, f. OĽS Kremnica, 212/46 Viktor Schnierer. Výpoved A. Nižnianskeho z 11. 1. 1947.